

Бутнахме копчето на електрическия звънецъ и веднага вратитѣ се отвориха. Ала да не мис-

лите, че ги отвори нѣкоя цариградска слугиня, не, това стори една маймуна.

Като видѣхъ маймуната, азъ се уплашихъ и се затулихъ задъ татка. Но тя ме улови за рѣчка и ме поведе къмъ стаята на лѣкаря. Влѣзохме въ широкия салонъ на зѣболѣкаря и татко му съобщи неволята си.

Веднага двамата влѣзоха въ особна стая да лѣкуватъ зѣба на татя, а азъ останахъ въ салона да чакамъ дордѣ излѣзе татко.